

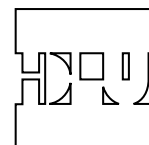
 HRVATSKO
DRUŠTVO
LIKOVNIH
UMJETNIKA
RIJEKA

60+1

KIPARSTVO

HRVATSKO DRUŠTVO LIKOVNIH UMJETNIKA RIJEKA

Izdavač: Hrvatsko društvo likovnih umjetnika Rijeka
Korzo 28/II
tel. +385 51 338 809, 332 494
Za izdavača: Branko Lenić

Izbornik i autor predgovora: Ive Šimat Banov
Postav izložbe: Ive Šimat Banov i Nikola Albaneže
Oblikovanje kataloga: Trampi
Biografski podaci, podaci o djelima: Jasna Rodin
Prijevod: Dante d. o. o.
Lektura: Marijana Malovoz – ICR
Administrativna služba: Jadranka Jerkić - Samardžić
Tisak kataloga: Tisak Zambelli, Rijeka
Naklada: 300 primjeraka
Broj kataloga: 14 / 2007.

Izložba je realizirana sredstvima:
Odjela gradske uprave za kulturu Grada Rijeke
Ministarstva kulture Republike Hrvatske
Županije primorsko-goranske

CIP - Katalogizacija u publikaciji
SVEUČILISNA KNJIZNICA
RIJEKA

UDK 73(497.5 Rijeka)"200"(064)

HRVATSKO društvo likovnih umjetnika.
Godišnja izložba (61 ; 2007 ; Rijeka)
60 + 1 : kiparstvo : Galerija Kortil
Rijeka, 28. XI. do 13. XII. 2007. / 61.
godišnja izložba HDLU Rijeka ; <predgovor
Ive Šimat Banov>. - Rijeka : Hrvatsko
društvo likovnih umjetnika, 2007.

ISBN 978-953-6701-50-6

1. Galerija Kortil (Rijeka)

111025009

60 + 1
GODIŠNJA IZLOŽBA

KIPARSTVO

GALERIJA KORTIL
studeni / prosinac 2007.

Postmoderno vrijeme ispunilo je svoju ulogu, vrativši u ruke umjetnika njihove vlastite odluke. To je veličina postmoderne difuzije koja više ne antagonizira, a još manje sotonizira "novo" ili "staro". To razumjevanje i tolerantnost prema raznolikosti istodobno je lišeno mlakosti kriterija (famoznoga "kompromisa") kao i jučerašnjega jedva podnošljiva suživota različitih oblika, viđenja i doživljavanja svijeta. Jer kriterij vrijednosti mora ostati jedinom mjerom, kako prema onima koji (kao na ovoj izložbi) nadograđuju baštinjeno i ostaju vjerni volumenu i obliku, tako i onima koji stvarajući prostorne crteže, ambijente, intervencije, digitalne i žive skulpture... do krajnjih mogućnosti propituju i relativiziraju granice postojanoga i epidermičnoga oblika. Jer ključevi se već poodavno ne kriju samo u zatvorenom, cjelovitom, kiparskom tijelu, nego i u samospoznaji jezika, eksperimentu; u skulpturi kao socijalnoj, živoj i prostornoj činjenici.

Već odavno nije dovoljan govor o krizi tradicionalnog medija, niti je važno pitanje njegove kerubinske čistoće. Pitanje kamo ide skulptura izgubilo je svoje apokaliptične i moralističke crte (kamo ide umjetnost) i pretvara se (srećom!) - jer su granice između medija toliko relativizirane, davno problematizirane i načete - u što je skulptura? A lako je moguće da je i jedno i drugo pitanje tek retoričko i nevažno s obzirom na stare ideje o sintezi života i umjetnosti (Secesija, De stilj, Bauhaus, Beuys itd.) koje, ma koliko utopističke imaju svoju neporecivu vrijednost. A prave fascinacije s mogućnostima tehnike ili su nestale ili bitno oslabile. One po sebi predstavljaju samo još jednu mogućnost. Jer, napisao sam jednom; "prođe li i najsajnija tehnika, nova tehnološka virtualna i digitalna mogućnost pored ljudskoga i svakodnevnoga života kao pored "turskoga groblja" izgubljena je za svaku vrijednost i svako značenje". Jer odmetnuta i odmaknuta u eskuzivnost "nove" i samodovoljne mogućnosti sadržajno ne predstavlja ništa ili ništa više od tupoga, rigidnoga i zatucanoga podražavanja prošle i mrtve forme.

Ma koliko ova slika bila nepotpuna ipak ona krije svu širinu i raznolikost pristupa. Od onih koji ustrajavaju na znanstvenom i geometrijskom temelju umjetnosti (stoga valjda reverzibilno i umjetničkom temelju znanosti, primjerice Đ. Božić), onih koji vole na divovskim ramenima tradicije dalje vidjeti, te s tankočutnim plastičkim osjećajem riješiti na novi način slavni lik (T. Kršnjavi), oni koji vole glatki, polirani, zatvoreni cjeloviti oblik (Čolić, Bogdanović, Kamenar), ili onih koji su ostali vjerni problematici geometrijske apstrakcije (exatovskih i novotendencijskih iskustava) pri čemu se provlači dugotrajna osobna nit "higijenskih" propitivanja geometrijskog i jezičnoga (Pliskovac), pa sve do onih autora koji su relativizirali granice skulpture, crteža i slikarstva (Pečanić), duhovitih, ironijskih i dobrodušnih organizma (Demartini), magijskih i obrednih instalacija (Laginja), ili nadrealnih i mističnih inscenacija (Skorup Krneta), sjajnih i ikoničkih i znakovnih bogatih struktura (Z. Milić), prostornih pretenzija (Švaljuga Milić, Mavrinac). Tu su i uzdignute i uvrnute forme (Kljun), arabeska figura (Kostanjevič), oblici u glini (Stilinović), ili oblici koji ironijski komentiraju svijet (Nemarnik). Posebice bih ovdje istaknuo vedrinu i u hrvatskoj sredini netipičnu blagost, bezazlenost i duhovitost kao i nesumnjivu vrijednost koja struji djelima Voje Radoičića. Njegovi "škafetini", kipovi, slike i crteži odavno poništavaju razliku između slikarstva, kiparstva i crteža i nose bogata iskustva u korištenju raznih materijala i postupaka (kolaž, ready-made i sl.). Njegovo djelo dokazuje da je vedrina i duhovitost nadmoćna svakoj smrtnoj ozbiljnosti kojom nas svojim djelima zasipaju napeti i pretenciozni duhovi.

Ne dvojim nimalo da je Rijeka i njezina regija uvijek bila i ostala plodnim rasadnikom i umjetnika i umjetnosti. Ali ova pomalo nepotpuna i necjelovita izložba ne može "do kraja" reći o njezinom umjetničkom bogatstvu. Pritom mislim na one koji na ovoj slici nedostaju. O njima neću previše, jer bi (mi) svi nazočni mogli s pravom spočitnuti da koristim njihovo zahvalno prisustvo za žalopojke za onima kojih nema kojima tako zapravo pridajemo veću važnost. U tome i jest stvar. Treba se zalagati za izložbu i selekciju koja će po svojim kriterijima i svojom raznovrsnošću (jer su bezbrojna lica suvremenosti), tolerancijama u razlikama (ne i u kriteriju i suđenju) biti važna i nezaobilazna prigoda. Zalažemo se za takvu izložbu (ili izložbe) na kojoj će nesudjelovanje umjetnika (pa i najvećih) biti pročitano njihovim manama i nedostacima, a ne ranjivim mjestima ovakve izložbe. Doista, apstinencije brojnih umjetnika (poput Zrinišćaka, de Karine, Maljkusa, Štimca i drugih), ne bi ubuduće trebale postojati. Stoga želimo da se ova izložba dođe do svojeg autoriteta pri čemu nesudjelovanje pojedinih umjetnika ne bi vrijedilo spomena.

Treba stvoriti i iznjedriti promišljenu i slojevitu sliku neovisno o generacijskim, stilskim, morfološkim priklonima i rješenjima. Jer u vremenu postmoderne difuzije i slobodnih odluka, kao i poželjne samovolje, postalo je smiješno tragati za dominantnim oblicima i "znakovima vremena", za trendovskom i stilskom isključivošću - što je u nedavnoj prošlosti bio slučaj. Bdijenje nad estetskom i trendovskom "ispravnošću" i pravovremenošću kao i za radikalističkim znakovima "ekstremne čistoće" s jedne, te tvrdokorna i nesenzibilna ustrajavanja na pukim prošlim narativnim oblicima s druge strane, dva su lica iste hrvatske nevolje.

A buduću bi promišljanje o ovakvoj prigodi moralo žrtvovati revijalnu i panoramsku narav izložbe u ime njezina aktivnijega i slojevitijega lica. Uz "snimke stanja" ona bi trebala sadržavati autorske pristupe, raznolika viđenja, problematiziranja i interpretacije pojedinih segmenata i cjeline.

Premda nepotpuna, riječ je o izložbi koja je slika raznovrsnosti i vrlina sadašnjega riječkoga trenutka. A da je sve moglo i bolje - moglo je!

Ive Šimat Banov

Post modern era has fulfilled its role, bringing back into artists' hands their own decisions. That's the magnitude of postmodern diffusion which doesn't antagonize and even less Satanises "the new" or "the old". That understanding and tolerance towards diversity is, at the same time, striped of any softness of the criteria (the famous "compromise") as well as yesterday's hardly bearable co-existence of different forms, visions and perceptions of the world. The value criterion has to remain the only criterion there is, towards the ones that (like in this exhibition) upgrade the inherited and remain faithful to volume and form, as well as those who, by creating space designs, ambience, interventions, digital and live sculptures, question and simplify the limits of existing form and form of epidermis to the very end. For a while now keys have not been hiding only in enclosed, whole sculptured body, but also in language's self recognition, experiment, in the sculpture as a social, living and spatial fact. It's been a while now that the speech about traditional media crisis is not sufficient nor is the question of its cherub like purity important. The question where the sculpture is heading has lost its apocalyptic and moralist features (where the art is heading) and transforms (luckily!) – because the borders between the media have become so relative, questionable and have begun to break – into what is the sculpture? It's quite possible that both questions are barely rhetorical and unimportant considering the old ideas about synthesis of life and art (Secession, De Stijl, Bauhaus, Beuys, etc.) which, although utopist, have their unquestionable value. The real fascination with technique's capabilities has either disappeared or essentially weakened. They represent just one more possibility because I stated once: "If the most brilliant technique, new technological virtual or digital possibility passes by human and everyday life as something unnoticed, it has lost all value and all meaning." Detached and placed into exclusivity of "new" and self-sufficient possibility, contextually it does not represent anything or anything more than blunt, rigid and narrow-minded stimulation of the past and dead form.

However incomplete, this picture does hide all of the width and variety of the approach. From those who insist on the scientific and geometrical basis of art (therefore, perhaps, reversible also to the artistic basis of science, for example Đ.Božić), those who like to see further on gigantic shoulders of tradition, and with over-sensitive plastic feeling, solve the famous character in a new way (T. Kršnjavi), those who love the smooth, polished, closed integral form (Čolić, Bogdanović, Kamenar), or those who remained faithful to the problem of geometrical abstraction (exat art and new tendency experiences) during which a long term personal thread creeps through hygienic questioning regarding geometrical and lingual (Pliskovac), all the way to those authors who simplified the limits of sculpture, design and art of painting (Pećanić), witty, ironic and kind-hearted organisms (Demartini), magical and ritual installations (Laginja), or surreal and mystical staging (Skorup Krneta), shining, iconic and sign rich structures (Z. Milić) or spatial pretensions (Švaljuga Milić, Mavrinac). There are also elevated and twisted forms (Kljun), arabesque figure (Kostanjević), forms of clay (Stilinović), or forms that ironically comment the world (Nemarnik). I'd like to particularly stress the serenity and to Croatian society atypical indulgence, harmlessness and wittiness, as well as undoubted value that streams through art-work of Vojo Radoičić. His "drawers", sculptures, paints and drawings for a long time abolish the difference between painting, sculpture and design and carry rich experiences in using various materials and procedures (collage, ready-made and similar). His work proves that serenity and wittiness are superior to any dead seriousness made by tense and pretentious souls.

I have no doubts that Rijeka and its region have always been and stayed fertile nursery of artists and art but this slightly incomplete and un-integral exhibition cannot "completely" say all about its artistic wealth keeping in mind those who are missing in this picture. I'm not going to say a lot about them, because I could, for a reason, be upbraided from those present, that I use their grateful presence for dirge to those not there, giving them bigger importance. That is the point. It is necessary to pledge for exhibition and selection that will, by its criterion and its variety (because the contemporary faces are immense), by tolerance of differences (not both in criterion and judgment), be important occasion which cannot be missed. We pledge for such an exhibition (or exhibitions) in which artist's non-participation will be read by their deficiencies and imperfections, and not by vulnerable places where such an exhibition is held. Really, abstinence of many artists (such as Zrinišćak, de Karina, Maljkus, Štimac, and others), should not exist in the future. Thus we would like that this exhibition comes to its authority when non-participation of some artists would not be worth reminiscence.

It is necessary to build and bear a deliberate and multilayered picture which is independent of generation, style, morphologic bends and solutions. In time of postmodern diffusion and free decision making, as well as desirable self-will, it has become ridiculous to search for dominant forms and "signs of time", for trendy and stylish exclusivity – as was the case in the recent past. Vigilance about aesthetic and trendy "correctness" and timeliness, as well as radical signs of "extreme purity" on one side, and obstinate and senseless persistence on mere past narrative forms on the other side, present two sides of the same Croatian misery.

Future deliberations about such an event should sacrifice review and panoramic nature of exhibition to accommodate its more active and multilayer face. Apart from "condition snapshot", it should contain author's approaches, different perspectives, discussions of problems, and interpretations of various segments and integrity. Although incomplete, it is an exhibition which represents the picture of variety and virtue of Rijeka's present moment. However, could things have been on the higher level? They could have!

Ive Šimat Banov

EMIL BOBANOVIĆ ČOLIĆ

Rođen 1926. u Kuni na Pelješcu.

Diplomirao slikarstvo i književnost na Višoj
pedagoškoj školi u Zagrebu.

Adresa: Trstenik, Pelješac

Plod, 1982.

polirana bronca, 24 x 24 x 32 cm

JASNA BOGDANOVIĆ

Rođena 1948. u Splitu. Diplomirala na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu, u klasi prof. Ivana Sabolića i na Pedagoškoj akademiji u Zagrebu.

Adresa: Voćarsko naselje 102, Zagreb

Čekanje, 1989.

drvo, kombinirana tehnika, 165 x 184 x 57 cm

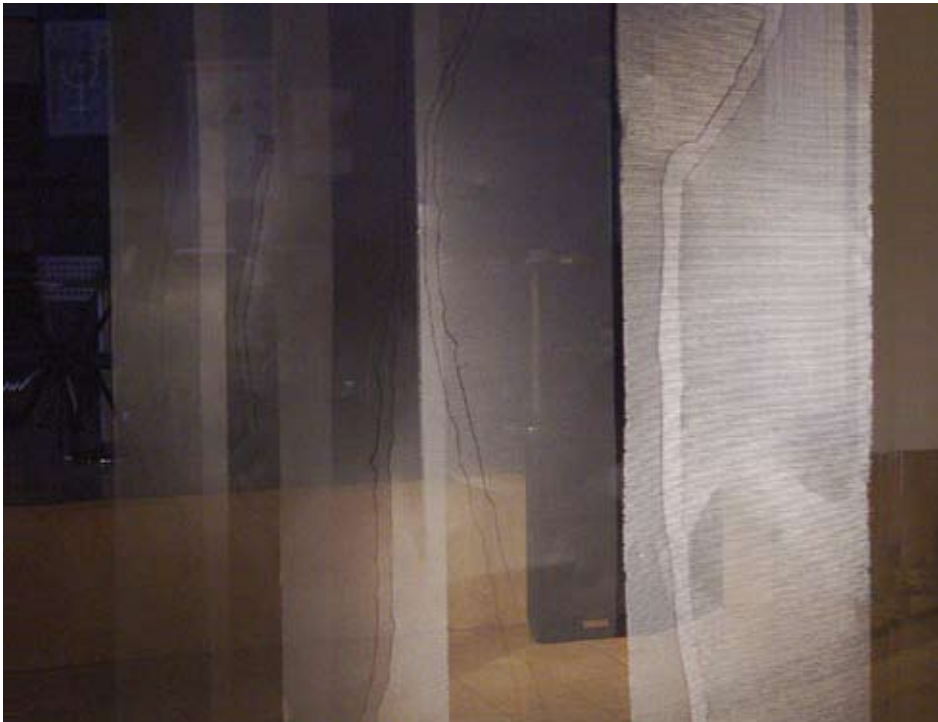

EUGEN BORKOVSKY VODOPIVEC

Rođen 1956. u Opatiji. Likovne umjetnosti studirao u Rijeci. Završio Seminar pisanja na Zavodu za suvremenu umjetnost u Ljubljani (Slo). Ima status samostalnog umjetnika.

Adresa: Koče 46 Grožnjan
eugen.borkovsky@gmail.com

*Murvu smo rezali zbog krova III, 2006 / 07.
objekt / instalacija; crteži na metalnoj mreži, 220 x 50 x 200 cm*

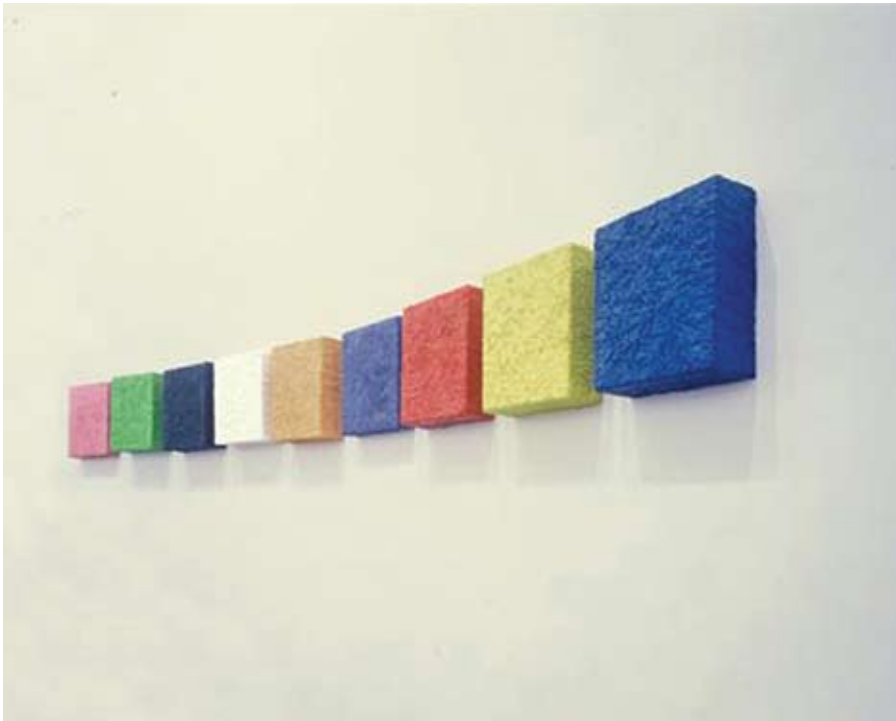
ĐANINO BOŽIĆ

Rođen 1961. u Puli. Diplomirao na Pedagoškom fakultetu u Rijeci, na Odjelu likovne kulture s izbornim kolegijem kiparstva. Ima status samostalnog umjetnika.

Adresa: Vergal 46, Novigrad
jziherl@inet.hr

Devet M, 2005.

*kaširani konac na drvu, uljena boja,
48 x 54 x 16 cm (9 komada)*

DUNJA DEMARTINI

Rođena 1957. u Rijeci. Diplomirala na Pedagoškom fakultetu u Rijeci, na Odjelu likovne kulture s izbornim kolegijem grafike.

Adresa: I. Filipovića 13, Rijeka
dunja.demartini@ri.htnet.hr

*Put do Wc-a, iz ciklusa
Skice za gradsku fontanu, 2007.
bijela glina, 11 x 49 x 49 cm*

ZVONIMIR KAMENAR

Rođen 1939. na Sušaku. Diplomirao na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu, u klasi prof. Vanje Radauša. Ima status samostalnog umjetnika.

Adresa: Verdijeva 11, Rijeka.

zvonimir.kamenar@ri.htnet.hr

Veliki mijeh, 2005 / 06

bronca, 9 x 10 x 8 cm

DEJAN KLJUN

Rođen 1979. u Rijeci. Diplomirao na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu, u klasi prof. Mira Vuće. Ima status samostalnog umjetnika.

Adresa: Buzdohanj 167/II, Čavle
dkljun@gmail.com

Iznad, 2003.

čelična skulptura, 280 x 20 x 20 cm

TOMISLAV KRŠNJAVI

Rođen 1975. u Zagrebu. Diplomirao na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu, u klasi prof. Šime Vulasa. Ima status samostalnog umjetnika.

Adresa: Dekanići 39, Kerestinec, Sv. Nedelja

A. G. Matoš, 2005.

gips, 31 x 22 x 20 cm

TATJANA KOSTANJEVIĆ

Rođena 1963. u Rijeci. Diplomirala na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu, u klasi prof. Stipe Sikirice. Ima status samostalne umjetnice.

Adresa: 1. Istarske čete 3, Opatija
t.kostanjevic@ri.t-com.hr

*Ples s maskama, 2005.
bronca, 70 x 45 x 38 cm*

DALIBOR LAGINJA

Rođen 1954. u Rijeci. Diplomirao na
Accademia di Belle Arti u Veneciji u
klasi prof. Emilija Vedove.

Adresa: Meštrovićeva 28, Rijeka
daliborlaginja@yahoo.com

Mrtva priroda, 2006.

kombinirana tehnika, 60 x Ø 90 cm

IVNA MAVRINAC

Rođena 1981. u Rijeci. Diplomirala na Accademia di Belle Arti di Brera u Milanu, u klasi prof. Vita Bucciarellija. Adresa: Benčani 12, Viškovo
ivna81@yahoo.it

Bez naziva, 2007.

žica i plastična folija, 80 x 50 x 60 cm

ZDRAVKO MILIĆ

Rođen 1953. u Labinu. Diplomirao na Accademia di Belle Arti u Veneciji, u klasi prof. Carmela Zottija. Studirao mozaik na Ecole nationale superieure des Beaux-Arts u Parizu.

Adresa: G. Martinuzzi 11, Labin
zdravko.milic@pu.t-com.hr

K 300 – I, 2007.

kombinirana tehnika, 10 x 31,5 x 16 cm

GORAN NEMARNIK

Rođen 1954. u Rijeci. Studirao na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. Ima status samostalnog umjetnika.

Adresa: I. G. Kovačića 19, Rijeka
gngus@hotmail.com

Ilovelova, 2006.

*Alu. + kombinirana tehnika, 40 x 30 x 18
cm*

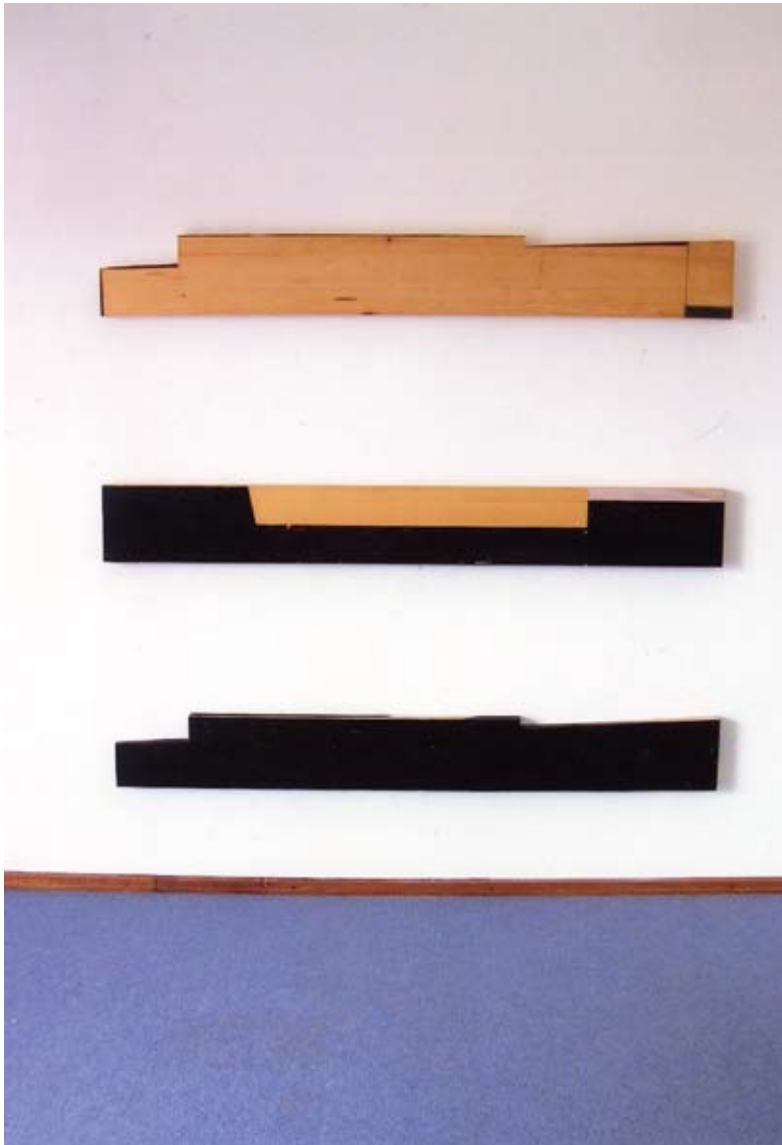

TANJA PEĆANIĆ

Rođena 1968. u Puli. Diplomirala na Filozofskom fakultetu u Rijeci, na Odjelu likovne kulture s izbornim kolegijem grafike.

Adresa: Cvjetna 3, Savudrija, Umag
tanja1963@net.hr

*Tri elementa (iz ciklusa Element), 2006.
drvo – akril, olovka, 3 x (20 x 160 x 4 cm)*

ZVONIMIR PLISKOVAC

Rođen 1952. u Rijeci. Diplomirao povijest umjetnosti i arheologiju na Filozofskom fakultetu u Zagrebu.
Adresa: Marohnićeva 16, Rijeka
zvonimir.pliskovac@public.carnet.hr

*Komadić, 2007.
papir 300 gr. Raffaello, (262 lista),
lijepljeno, trgano, rezano,
19,5 x 17 x 11 cm*

VJEKOSLAV VOJO RADOIČIĆ

Rođen 1930. u Požegi. Bavi se slikarstvom, grafikom, dizajnom, primijenjenom umjetnošću, ilustracijom, scenografijom i oslikavanjem tekstila.

Adresa: Dr. Z. Kučića 41, Rijeka

Šla je ča, 2007.

Drvo – akryl, 52 x 13 x 65 cm

TINA STILINOVIĆ

Rođena 1978. u Rijeci. Diplomirala na Filozofskom fakultetu u Rijeci, na Odjelu likovne kulture s izbornim kolegijem kiparstva.

Adresa: Lukeži 20, Dražice
mackoljubica@yahoo.com

Floppy 2, 2007.

glina, 55 x 25 x 20 cm

SANJA ŠVRLJUGA MILIĆ

Rođena 1959. u Zagrebu.

Diplomirala na Pedagoškom fakultetu u Rijeci, na Odjelu likovne kulture s izbornim kolegijem grafike. Stručno se usavršavala na Ecole nationale superieure des Beaux-Arts u Parizu. Ima status samostalne umjetnice.

Adresa: G. Martinuzzi 11, Labin
sanja.svrljuga@ri.htnet.hr

Iz ambijenta Priprema za raj, 2007.

kombinirana tehnika, 30 x 30 x 370 cm

YASNA SKORUP KRNETA

Rođena 1948. u Zavidovićima. Diplomirala na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. Ima status samostalne umjetnice.

Adresa: G. Verdia 33, Opatija

Ovo je in, 2007.

ulje, akril na plastici, 2 x (Ø22 x 87 cm)